DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 8	*Warszawa, dnia 15 maja 1923 roku*	*Rok IV*

A. III/AB. 1037.

83.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW Z DN. 7 MARCA 1923 R. O SŁUŻBIE PRZYGOTOWAWCZEJ KANDYDATÓW NA STANOWISKA SŁUŻBOWE I-ej KATEGORJI W M. S. Z., ORAZ O EGZAMINIE DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYM.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 7. III. 1923 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorji w M. S. Z., oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym (D. U. R. P. № 31 z 1923 r. poz. 190). Wykonanie powyższego rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Departamentu Admiuistracyjnego.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dnia 8/V 1923 r.

Załącznik.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 7 marca 1923 r.

O SŁUŻBIE PRZYGOTOWAWCZEJ KANDYDATÓW NA STANOWISKA SŁUŻBOWE I KATEGORJI W M. S. Z., ORAZ O EGZAMINIE DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYM.

W wykonaniu art. 11 i 116 ustęp 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (D. U. R. P. № 21 poz. 162), zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska służbowe I kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych winni złożyć przed dopuszczeniem do służby przygotowawczej, przewidzianej w art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej, egzamiu wstępny, po odbyciu zaś służby przygotowawczej egzamin dyplomatyczno-konsularny.

§ 2. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej winny być wnoszone do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, świadectwo dojrzałości, świadectwo i dyplomy studjów odbytych na którymkolwiek z uniwersytetów krajowych lub zagranicznych, ewentualnie na innych równorzędnych szkołach wyższych, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (D.U.R.P. № 22 poz. 183) lub rozporządzeniach je uzupełniających, świadectwo zdrowia oraz dokładne curriculum vitae.

Podania opinjuje komisja kwalifikacyjna Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 3. Przed dopuszczeniem do służby przygotowawczej kandydat zostaje poddany egzaminowi wstępnemu, który odbywa się przed komisją egzaminacyjną.

Celem tego egzaminu jest zbadanie ogólnego poziomu wykształcenia i uzdolnienia kandydata.

§ 4. Egzamin wstępny dzieli się na część pisemną i ustną.

Część pisemna, która winna poprzedzać egzamin ustny najmniej o jeden dzień, obejmuje:

1) wolne wypracowanie w języku polskim,
2) wolne wypracowanie w języku francuskim,
3) tłomaczenie wskazanego tekstu polskiego na francuski.

W części ustnej kandydat odbywa egzamin w formie colloquium na temat współczesnych zagadnień politycznych, ekonomicznych, społecznych lub naukowych, ewentualnie w formie 10-cio minutowego wykładu na jakikolwiek zadany temat.

Wynik egzaminu określa komisja egzaminacyjna jako zadawalający, lub niezadawalający. Uchwała zapada większością głosów.

Z egzaminu spisuje się protokół, w którym winien być wyszczególniony skład komisji egzaminacyjnej, tematy z wypracowań pisemnych i ich ocena, pytania egzaminu ustnego i ich ocena, tudzież ogólny wynik.

§ 5. Kandydat, który złożył egzamin wstępny z wynikiem zadawalającym, zostaje dopuszczony do służby przygotowawczej.

Służbę tę odbywa praktykant kolejno we wszystkich departamentach Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zaznajamiając się z wszystkiemi agendami Ministerstwa Spraw Zagranicznych, oraz organizacją kancelarji.

W jaki sposób rozkłada się czas służby przygotowawczej w poszczególnych departamentach, oraz sposób składania sprawozdań o pracy i kwalifikacjach praktykanta przez naczelników wydziałów określi Minister Spraw Zagranicznych.

§ 6. Służba przygotowawcza trwa rok przy uposażeniu według X stopnia służbowego.

O ogólnym wyniku służby przygotowawczej wydaje swoją opinję komisja kwalifikacyjna na podstawie sprawozdań naczelników wydziałów.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej można orzec przedłużenie jej, jednak najwyżej na przeciąg roku. Jeżeli ponowna ocena wypadnie dla kandydata ujemnie, należy go ze służby zwolnić.

§ 7. Po ukończeniu służby przygotowawczej z zadawalającym wynikiem, praktykant winien się poddać egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu.

Celem ostatecznego przygotowania się do tego egzaminu, otrzymuje praktykant po ukończeniu służby przygotowawczej sześciotygodniowy płatny urlop.

§ 8. Egzamin dyplomatyczno-konsularny jest ustny.

W zakres jego wchodzą następujące przedmioty:

1) język angielski lub niemiecki,
2) historja dyplomatyczna i polityczna od r. 1715,
3) nauki ekonomiczne i społeczne,
4) geografja polityczna i gospodarcza,
5) prawo konstytucyjne porównawcze,
6) prawo międzynarodowe prywatne,
7) prawo międzynarodowe publiczne,
8) teorja i praktyka konsularna.

Szczegółowe wymogi z zakresu powyższych przedmiotów określi Minister Spraw Zagranicznych.

Kandydat obowiązany jest do zdania w języku francuskim egzaminu z historji lub prawa międzynarodowego publicznego.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może na podstawie opinji odnośnego egzaminatora uwolnić kandydata od egzaminu z przedmiotów, wymienionych pod 3, 4 i 5, jeżeli kandydat wykaże, że przedmioty te wchodziły w zakres jego studjów uniwersyteckich i że złożył z nich odpowiedni egzamin. O uwolnieniu od egzaminu z tych przedmiotów należy kandydata zawiadomić w chwili rozpoczęcia przezeń urlopu, przewidzianego w § 7.

§ 9. Wynik egzaminu ocenia Komisja egzaminacyjna na podstawie odpowiedzi z poszczególnych przedmiotów, według następujących zasad:

1) jako „dobry“, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,
2) jako „dobry z odznaczeniem“ z poszczególnych przedmiotów, jeżeli kandydat w zakresie tych przedmiotów wykazał wybitną wiedzę i przygotowanie,
3) jako „dostateczny“, jeżeli kandydat dał odpowiedzi wystarczające,
4) w wypadku odpowiedzi niewystarczających komisja ocenia wynik jako „niedostateczny“ i oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może przenosić roku, a egzamin może być powtórzony tylko w całości.

W razie ponownego ujemnego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwała komisji egzaminacyjnej zapada większością głosów. Przewodniczący komisji ma jeden głos. Egzaminatorom służy głos zależnie od ilości reprezentowanych przez nich przedmiotów egzaminu. Egzaminatorowie przedmiotów, od których kandydata uwolniono, mają prawo głosu narówni z egzaminatorami przedmiotów egzaminowanych.

Z egzaminu spisuje się protokół, w którym winien być wyszczególniony skład komisji egzaminacyjnej, przedmioty od których kandydata uwolniono, pytania z każdego przedmiotu, ocena poszczególnych odpowiedzi, tudzież ogólny wynik egzaminu.

§ 10. Na dowód złożenia egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, kandydat otrzymuje świadectwo, podpisane przez komisję egzaminacyjną.

Formularz świadectwa ustali Minister Spraw Zagranicznych.

Na podstawie świadectwa zostaje wpisany wynik egzaminu do wykazu stanu służby.

§ 11. Przewodniczącego i egzaminatorów komisji egzaminacyjnej dla egzaminu wstępnego i dyplomatyczno-konsularnego mianuje Minister Spraw Zagranicznych, a to przewodniczącego z pośród dyrektorów departamentów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, egzaminatorów z pośród urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a ewentualnie z pośród urzędników innych działów zarządu państwowego za zgodą właściwego Ministra, lub z grona profesorów wyższych uczelni za zgodą Senatu.

Przewodniczący może być jednocześnie egzaminatorem.

§ 12. Ilościowy skład komisji egzaminacyjnej przy egzaminie wstępnym i dyplomatyczno-konsularnym, czas trwania, oraz sposób odbywania egzaminu określi Minister Spraw Zagranicznych w instrukcji dla komisji egzaminacyjnej.

§ 13. Egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu poddać się muszą w terminie do 1 marca 1924 r. wszyscy urzędnicy do V stopnia służbowego włącznie, którzy pełnią służbę na stanowiskach I kategorji, a nie posiadają studjów wyższych.

Urzędnicy ci, o ile nie złożą w tym terminie egzaminu, nie otrzymają pisma ustalającego i zostaną zgodnie z postanowieniami art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 606) ze służby państwowej zwolnieni.

Postanowienie ostatniego ustępu art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) znajdzie zastosowanie tylko w całkiem wyjątkowych wypadkach.

§ 14. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do wypadków mianowania na stanowiska honorowe.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i w/z. Ministra Spraw Zagranicznych

(—) *W. Sikorski.*

84.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW Z DNIA 13 KWIETNIA 1923 R. W PRZEDMIOCIE DIET, ZWROTU KOSZTÓW PRZY PODRÓŻACH SŁUŻBOWYCH FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH POZA GRANICAMI PAŃSTWA, ORAZ PRZESIEDLENIACH FUNKCJONARJUSZÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

(Dziennik Ustaw R. P. № 46 poz. 312).

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.P. № 65 poz. 430), art. 12 ustawy z duia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.P. № 65 poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.P. № 65 poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.P. № 65 poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R.P. № 28 poz. 226) — zarządza się co następuje:

§ 1. W razie podróży służbowych i przesiedleń poza granicami Państwa otrzymują funkcjonarjusze państwowi diety w wymiarze następującym:

Stopień służbowy	Niemcy	Gdańsk	Danja, Norwegja i Szwecja	Anglja, Holandja, Turcja, Hiszpanja i Szwajcarja	Ameryka, Japonja i Chiny	Włochy	Łotwa i Estonja
	Franki francuskie	Marki niemieckie	Korony miejscowe	Franki francuskie	Dolary amerykańsk.	Liry	Franki francuskie
I i II	40	40000	45	120	20	190	50
III i IV	35	30000	40	100	18	180	45
V	30	25000	35	90	16	155	40
VI	25	22000	35	85	16	145	40
VII	20	20000	30	75	15	135	37
VIII	18	17000	28	65	15	125	35
IX i X	15	15000	25	50	12	95	30
XI i XII	10	10000	20	40	10	80	28

Stopień służbowy	Finlandja	Rumunja i Jugosławja	Bułgarja	Węgry	Czechy	Austrja	Rosja i Ukraina	Francja i Belgja
	Franki francuskie	Franki francuskie	Franki francuskie	Franki francuskie	Korony czeskie	Korony austrjackie	Marek polskich	Franki francuskie
I i II	60	50	45	35	200	300000	225000	90
III i IV	50	45	40	30	180	250000	200000	80
V	45	40	37	25	160	200000	175000	70
VI	45	40	35	20	150	200000	150000	70
VII	42	35	30	18	140	200000	125000	60
VIII	40	30	28	15	120	150000	100000	50
IX i X	35	25	25	12	80	100000	80000	40
XI i XII	30	20	20	10	75	100000	75000	30

Diety funkcjonarjuszy niższych przy wszelkich podróżach poza granicami Państwa przyrównane są do XII stopnia służbowego funkcjonarjuszy państwowych.

Diety przy podróżach do Niemiec i Węgier płatne są w odnośnej walucie miejscowej według przeciętnego kursu franka na giełdach berlińskiej i budapeszteńskiej w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży.

Przy podróżach trwających więcej, niż 21 dni, diety płatne są wedle przeciętnego miesięcznego kursu franka francuskiego.

§ 2. Należytości unormowane niniejszem rozporządzeniem przysługują funkcjonarjuszowi państwowemu w czasie podróży zagranicą, od chwili przebycia granicy Państwa do chwili powrotnego przejazdu przez polski punkt graniczny, natomiast za czas podróży i pobytu na terytorjum Państwa Polskiego i od punktu granicznego diety obliczają się według norm przewidzianych przy podróżach wewnątrz Państwa.

Przy podróżach zagranicznych funkcjonarjusz państwowy otrzymuje przez cały czas podróży i pobytu za granicami Państwa diety przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży, w razie jednak zatrzymania się po drodze dłużej, niż 24 godziny, otrzymuje diety według normy stawek ustalonych dla kraju, w którym się zatrzymał.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się diety wedle norm przewidzianych dla kraju, z którego odbywa się podróż.

§ 3. Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny przeciąg czasu, liczący się zawsze od 12-ej godziny w nocy.

Jeżeli w ciągu doby kalendarzowej urzędnik przebywał w podróży służbowej zarówno na terytorjum Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt jego na terytorjum zagranicznem trwał conajmniej 6 godzin, należą mu się za tę dobę diety zagraniczne.

§ 4. Jeżeli urzędnik w czasie pobytu w delegacji awansuje, diety w wyższym wymiarze liczą mu się od daty dekretu nominacyjnego.

§ 5. Jeżeli urzędnik odbywa podróż służbową koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli natomiast urzędnik odbywa podróż innym środkiem lokomocji, np. samochodem, końmi i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca.

§ 6. Koszty podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dojazdy z dworca i na dworzec kolejowy, względnie z przystani do przystani, zwrot kosztów bagaży podróżnego, oraz wydatki na tragarzy.

§ 7. Przy przesiedleniach służbowych służby zagranicznej diety obliczane są na zasadach wskazanych w § 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, przyczem, o ile funkcjonarjusz przeprowadza się z rodziną, żonie funkcjonarjusza przysługuje prawo zarachowania 50% diet męża, oraz 20% na każde dziecko.

§ 8. Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie w drodze wyjątku kosztów przesiedlenia uzależnione zostaje od decyzji władzy zwierzchniej.

§ 9. W poczet członków rodziny urzędnika zalicza się następujące osoby: żonę ślubną i uprawnione dzieci, tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać, do ukończonych lat 24; w wypadku ułomności fizycznej lub umysłowej mogą być uwzględnione dzieci w wieku ponad 24 lat.

§ 10. Urzędnikowi żonatemu można przyznać dopiero wówczas pełne koszty przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodów zamieszkania rodziny w nowem miejscu służbowem. Jeżeli urzędnik przesiedla się sam, przyznaje mu się koszty przesiedlenia ustalone dla samotnych.

§ 11. Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należą się urzędnikowi koszty podróży tam i z powrotem, a nadto i diety za czas pobytu tamże.

§ 12. Jeżeli urzędnik będący na substytucji lub delegacji zostanie przeniesiony na stałe do tego miejsca, należą mu się, prócz normalnych kosztów przesiedlenia, także i koszty jednorazowej podróży do dawnej siedziby urzędowej i na powrót celem uregulowania spraw osobistych, a nadto pełne regulaminowe diety w czasie tej podróży.

§ 13. Przy podróżach odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego przysługują funkcjonarjuszowi państwowemu diety w wymiarze ustalonym dla VIII stopnia służbowego urzędników państwowych.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej przysługują funkcjonarjuszowi państwowemu diety przywiązane do stopnia przezeń posiadanego.

§ 14. Funkcjonarjusz państwowy odbywający podróż służbową, względnie się przesiedlający poza granicami Państwa, ma prawo do zaliczenia kosztów przejazdu koleją lub statkiem w normach następujących:

a) funkcjonarjusze w stopniu służbowym od 1 do 6 włącznie — ceny biletu kolejowego klasy 1-ej; niezależnie zaś od tego przy podróży nocą ceny dopłaty za wóz sypialny, statkiem — ceny biletu kabiny klasy 1-ej;

b) funkcjonarjusze w stopniu służbowym od 7 do 12 włącznie—koleją ceny biletu klasy 2-ej, statkiem ceny biletu kabiny klasy 1-ej;

c) fnnkcjonarjusze niżsi i służba funkcjonarjusza przesiedlającego się mają prawo do zaliczenia ceny biletu kolejowego klasy 3, na statku również tejże klasy, o ile odnośny statek ją posiada, w razie zaś przeciwnym — klasy 2.

Prawo przyjazdu klasą 1 z dopłatą za wóz sypialny przysługuje również funkcjonarjuszom państwowym odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego.

§ 15. O ile funkcjonarjusz państwowy opłaca bilet okrętowy z utrzymaniem, ma on prawo do zwrotu kosztów całkowitego biletu, pobiera jednak w tym wypadku przez cały czas podróży na okręcie tylko 25% przysługujących mu diet.

Diety za czas podróży na okręcie oblicza się w walucie, w jakiej opłacono bilet okrętowy.

§ 16. Wydatki na dorożki zwraca się w wysokości kosztów efektywnie wydatkowanych; to samo dotyczy wydatków na tragarzy, ale tylko wówczas, gdy funkcjonarjuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu.

§ 17. Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiskach służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży służby osobistej w wymiarze następującym:

a) wszystkim kierownikom placówek zagranicznych — bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny — jednej osoby służby;
b) wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej przysługuje prawo do likwidowania kosztów przyjazdu jednej osoby służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się nie mniej, niż z 3 osób, licząc łącznie z funkcjonarjuszem.

§ 18. Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kilo bagażu podróżnego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej, niż 80 kilo wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebnem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

§ 19 Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, przysługuje prawo do zwrotu faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego, przyczem koszt ten nie może przewyższać u funkcjonarjuszów samotnych 1-miesięcznego uposażenia przysługującego na nowem miejscu urzędowania, natomiast przy odwołaniu do kraju — 1-miesięcznego uposażenia zagranicznego ostatnio pobieranego.

Dla funkcjonarjuszów, których rodzina składa się 4 osób, licząc łącznie z funkcjonarjuszem, koszt ten nie może przewyższać 2-miesięcznego uposażenia, wreszcie dla funkcjonarjuszy z większą ponad 4 osoby — uposażenia 3-miesięcznego.

Uposażenie funkcjonarjusza służby zagranicznej obliczać należy bez dodatku reprezentacyjnego.

W wypadkach wyjątkowych mogą być funkcjonarjuszowi państwowemu za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia przyznane rzeczywiste wydatki ponad powyższe normy, o ile będą należycie udokumentowane.

§ 20. Wszelkie rachunki kosztów podróży winny być przedkładane w terminie 14 dni po ukończeniu podróży. Termin powyższy jest prekluzyjny i niezachowanie go pociąga za sobą w zasadzie dla rachunkozdawcy utratę prawa do żądania zwrotu kosztów podróży służbowej; prawo to może być następnie przywrócone rachunkozdawcy przez ostatnią instancję powołaną do rozstrzygania rekursu w drodze wyjątku, o ile podane w rekursie motywy uznane będą przez nią, jako dostatecznie usprawiedliwione.

§ 21. Urzędnikowi wyjeżdżającemu w delegację może być udzielona zaliczka w wysokości najwyżej $^2/_3$ części przypuszczalnych kosztów podróży.

§ 22. Urzędnicy, którzy dotychczas pobierali uposażenie według V-b kategorji płacy, mają prawo o otrzymania diet przysługujących urzędnikom V-a stopnia służbowego.

§ 23. Diety mają służyć na pokrycie wszystkich wydatków, których — w myśl rozporządzenia niniejszego — nie zwraca się.

§ 24. W wypadkach, w których konieczność podróży służbowych trwa stale przez dłuższe okresy czasu, odnośna władza ma prawo przyznać za zgodą Ministerstwa Skarbu ryczałt na podróże, płatny w miesięcznych ratach zgóry wraz z uposażeniem.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem postanowień § 1, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r.

Postanowienia zawarte w § 1 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1923 r., prócz stawek i diet przewidzianych dla podróży służbowych do Rosji i Ukrainy, które obowiązują od 1 stycznia 1923 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie rozporządzenia wydane w tym przedmiocie.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sikorski*
Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski*
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Al. Skrzyński*

85.

A. II. 529.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE SKŁADANIA RACHUNKÓW KOSZTÓW PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH I KURJERSKICH, ORAZ PRZESIEDLEŃ FUNKCJONARJUSZÓW MIN. SPRAW ZAGRAN.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. IV. 1923 r. w przedmiocie diet, zwrotu kosztów przy podróżach służbowych funkcjonarjuszów państwowych poza granicami Państwa, oraz przesiedlenia funk-

cjonarjuszów służby zagranicznej (Dz. Ustaw R. P. z dnia 30. IV. 1923 r. № 46, poz. 312) zarządzam niniejszem, co następuje:

§ 1. Rachunki z podróży służbowych i kurjerskich, oraz z przesiedleń, zarządzonych przez M. S. Z., należy zastawiać według schematu, załączonego do niniejszego okólnika.

§ 2. W każdym rachunku na wstępie winno być wskazane: charakter podróży (służbowa, kurjerska, przesiedlenie), skąd i dokąd została odbyta, w jakim czasie, przez kogo (nazwisko, imię, stanowisko i stopień służbowy), oraz z czyjego polecenia.

§ 3. Wszystkie wydatki winny być ułożone w chronologicznym porządku według przebiegu podróży i wpisane do właściwych rubryk, przeznaczonych dla poszczególnych walut, w tekście zaś należy jasno a zwięźle określić charakter wydatku, oraz miejsce i datę uskutecznienia.

Prócz tego należy wymienić godzinę przybycia i wyjazdu z każdego miasta, gdzie odbywający podróż krótszy lub dłuższy czas zmuszony był się zatrzymać, oraz godzinę przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej tak przy wyjeździe, jak i przy powrocie, wskazując godzinę na sposób przyjęty w rozkładach kolejowych (od 0 do 24).

§ 4. Po wpisaniu wszystkich wydatków należy każdą walutę podsumować oddzielnie, następnie dodać jeszcze wydatki poniesione na zakup niezbędnych walut zagranicznych i powtórnie podsumować. Otrzymane cyfry wykażą ogólne wydatki w każdej walucie.

Ogólna pozycja przychodowa winna się składać: z zaliczki pobranej w M. S. Z., ewent. pożyczek zaciągniętych w czasie podróży na placówkach zagranicznych, oraz zakupionych walut.

Kupno walut zagranicznych winno być usprawiedliwione kwitami banków lub wycinkami z gazet z cedułą giełdową, w przeciwnym razie przewalutowanie dokonane zostanie na podstawie oficjalnych kursów giełdowych, posiadanych przez Centralę M. S. Z.

Zaciąganie pożyczek na placówkach zagranicznych może mieć miejsce tylko w wyjątkowych wypadkach, kiedy otrzymana z M. S. Z. zaliczka, wskutek przedłużenia podróży lub dla innych nieprzewidzianych okoliczności, okaże się niedostateczną.

§ 5. Każdy rachunek winien być w końcu podpisany przez rachunkozdawcę, inaczej jest on nieważny. Urzędnicy placówek zagranicznych rachunki kosztów podróży i przesiedleń nadsyłać winni w 2-ch egzemplarzach.

§ 6. Wydatki za przewóz bagażu winny być usprawiedliwione w ten sposób, iż w razie niemożności uzyskania odpisu kwitu bagażowego, potwierdzonego przez władze kolejowe, należy wykazać w rachunku przy pozycji wydatku na bagaż № i datę kwitu bagażowego i wagę ładunku. O ile zaś przewóz urządzenia domowego przy przesiedleniu uskuteczniony zostaje za pośrednictwem firmy ekspedycyjnej, wówczas do zestawienia kosztów przesiedlenia bezwarunkowo dołączyć należy oryginalny rachunek firm.

§ 7. W wypadkach zbiorowych podróży służbowych na wszelkie konferencje, komisje i t. d. rachunek kosztów podróży składa każda osoba oddzielnie, chociażby zaliczkę na ten cel otrzymała na mocy specjalnego upoważnienia tylko jedna osoba.

Składanie rachunków zbiorowych jest niedopuszczalne. Wyjątek stanowią przesiedlenia, gdzie na jednym rachunku mogą być umieszczone koszty podróży urzędnika, jego żony i dzieci, oraz sługi.

§ 8. Przy przeniesieniu żona jak również dzieci mają prawo przejazdu tą samą klasą jaka przysługuje urzędnikowi.

Rachunki składane oddzielnie i bezpośrednio przez poszczególnych członków rodziny przesiedlającego się urzędnika uwzględniane nie będą.

§ 9. W razie zatrzymania gdziekolwiek na placówce czy to urzędnika delegowanego w sprawach służbowych czy też kurjera dyplomatycznego dłużej ponad oznaczoną normę, należy w każdym wypadku załączać do rachunku odpowiednie zaświadczenie kierownika danej placówki, inaczej bowiem przedłużony czas podróży przy obliczaniu diet uwzględniony nie będzie.

§ 10. Wszelkie rachunki kosztów podróży służbowych i kurjerskich oraz przesiedleń nie odpowiadające przepisom, objętym wyżej przytoczonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13. IV. 1923 r., a także zawartym w niniejszym okólniku będą zwracane celem właściwego ich sporządzenia.

§ 11. Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia i od tejże daty znosi wszelkie dotychczas wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządzenia w przedmiocie składania rachunków z podróży służbowych, kurjerskich, oraz z przesiedleń funkcjonarjuszów M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dnia 15/V 1923 r. Dyrektor Departamentu.

ZAŁĄCZNIK PATRZ STR. 168.

86.

K. III-c. 4618.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PODWYŻSZENIA MNOŻNIKA STOSOWANEGO DO TARYFY KONSULARNEJ PRZY OBLICZANIU OPŁAT KONSULARNYCH DLA OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W POLSCE.

Niniejszym zarządzam podwyższenie mnożnika stosowanego do Taryfy Konsularnej przy obliczaniu opłat konsularnych dla osób zamieszkałych w Polsce, a ustalonego ostatnio okólnikiem № K. III-c. 2260 (Dz. Urz. M. S. Z. № 5 z 1923 r.) z dnia 7 marca 1923 r. z 400 na 1000.

Za Ministra

(—) *Henryk Strasburger*

Warszawa, dn. 7/V 1923 r Podsekretarz Stanu.

Załącznik do okólnika A. II 529.

Zestawienie kosztów podróży .... { służbowej / kurjerskiej / przesiedlenia }

odbyte z .... do ....

w czasie od .... do .... 19...... roku

przez p. (nazwisko, imię, stanowisko i stopień służbowy).

....

z polecenia ....

Data	Godzina	WYSZCZEGÓLNIENIE WYDATKÓW	WALUTY Mk. p.	Fr. fr.	Mk. fin.	Rb. łot.	Mk. est.	Załączniki	UWAGI
15. 5. 23 r.	17	WARSZAWA							
		Dorożka przy wyjeździe	100						
		Tragarz	10						
		1/2 bilt. I kl. War-wa—Zemgale	4000						
		Sleeping „	2000						
		Bagaż „	1000					Odpis kwitu bagażowego	
16. 5.	14	ZEMGALE.							Przekrocz. granicy.
		Tragarz				2			
		Bilet I kl. Zemg. — Ryga				200			
		Sleeping „				100			
		Bagaż „				50			56 klg. № kw. 7143.
17. 5.	0^{30}	RYGA.							
		Tragarz przy przyjeździe				3			
		Dorożka „				15			
18. 5.	19	„ „ wyjeździe				15			
		Tragarz „ „				3			
		Bilet I kl. Ryga — Rewel				250			
		Bagaż				75			45 klg. № kw. 2803.
19. 5.	8	REWEL.							
		Tragarz przy przyjeździe					5		
		Dorożka „					20		
20. 5.	13	Dorożka przy wyjeździe					20		
		Tragarz „					5		
		Bilet okrętowy I kl. Rewel — Helsingfors			50				
20. 5.	18	HELSINGFORS.							
		Tragarz przy przyjeździe			2				
		Dorożka „			5				
		DIETY:							
		Krajowe 1 dzień á Mp. 2000	2000						
		Zagran. 5 „ á Fr. 20		100					
		WYDATKI przejazdu	9110	100	57	713	50		
		„ na kupno waluty						Kwit bank. Ceduła gieł.	
		Za Mkp. 57. —		22					
		„ Rb. łot. 713. —		30					
		„ Mk. est. 50. —		3					
		Ogólny rozchód	9110	155	57	713	50		
		POZYCJE PRZYCHODOWE.							
		1. Zaliczka z M. S. Z.	6000	100					
		2. Pożyczka zaciągnięta w Pos. w Rydze w dniu 17. V.							
		3. Zakupione waluty za 22 fr.		100	57			Zaświadcz. Posel.	
		„ 30 „				713			
		„ 3 „					50		
		Ogólny przychód	6000	200	57	713	50		
		ZESTAWIENIE.							
		PRZYCHÓD	6000	200	57	713	50		
		ROZCHÓD	9110	155	57	713	50		
		Rachunkoznawca ZWRACA		45					
		OTRZYMUJE	3110						
		Podpis (—)							
		Data (—)							

87.

K. III-c. 3323.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT POBIERANYCH OD OBYWATELI ESTOŃSKICH ZA WIZY.

Niniejszem zarządzam pobieranie od obywateli estońskich za wizy wjazdowe lub tranzytowe z 6-cio miesięcznym terminem ważności 20 fr. fr.

Minister
w z. (—) *H. Strasburger.*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dnia 17/IV 1923 r.

88.

A. II. 382.

ZARZĄDZENIE

W PRZEDMIOCIE PODLEGŁYCH M.S.Z. URZĘDÓW KONSULARNYCH W PRUSACH WSCHODNICH.

Art. I.

Etatowy Konsulat I klasy Rz. Pol. w Królewcu przemianowany zostaje na Konsulat Generalny.

Art. II.

Etatowe Agencje Konsularne w Ełku i Olsztynie przemianowane zostają na Wicekonsulaty, które nadal podlegać będą Konsulatowi Generalnemu w Królewcu na dotychczas obowiązujących zasadach.

Art. III.

Budżety wyszczególnionych w art. I i II — Urzędów konsularnych nie ulegają żadnym zmianom w związku z ich przemianowaniem.

Minister
w z. (—) *Henryk Strasburger*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dn. 5/V 1923 r.

89.

A. II. 519.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NAZWY ODDZIAŁU ARCHIWALNO-BIBLIOTECZNEGO.

Komunikuje się niniejszem, że z dniem 15 maja r. b. Oddziałowi Archiwalno-Bibliotecznemu A. III/AB. przywrócona zostaje dawna jego nazwa Oddziału Archiwalno-Naukowego (A. III/AN.).

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 11/V 1923 r.

90.

A. II. 525.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE UMÓW Z KONSULAMI HONOROWYMI.

Wobec tego, iż cały szereg konsulów honorowych, zwłaszcza mianowanych w 1919, 1920 i 1921 r. urzęduje bez kontraktów, które regulowały stosunek konsulów honorowych do M. S. Z., — poleca się niniejszem właściwym Poselstwom, by w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych zawarły umowy z tymi konsulami, którzy dotychczas kontraktów nie podpisali.

Umowy, stanowiące podstawę prawną urzędowania konsulów honorowych, winny opierać się na przyjętym w M. S. Z. wzorze. (Dzien. Urzęd. M. S. Z. № 11, poz. 79 z 1922 r.).

Podległe M.S.Z. Urzędy Dyplomatyczne zagranicą winny o zawarciu umów z Konsulami honorowymi niezwłocznie zawiadomić Centralę M.S.Z. przesyłając jednocześnie odpisy zawartych umów.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Warszawa, dnia 15/IV 1923 r. Dyrektor Departamentu.

91.

A. II. 475.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA MATERJAŁÓW Z DZIEDZINY FINANSOWO-SKARBOWEJ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza niniejszem, by podległe M. S. Z. Urzędy Dyplomatyczne zagranicą nadsyłały perjodycznie do Centrali M. S. Z.: 1) sprawozdania i bilanse lokalne miejscowych banków emisyjnych 2) budżety państw i 3) odpisy wszelkich zarządzeń w dziedzinie dewizowej, monetarnej i emisyjnej z krótkiemi wyjaśnieniami, ilustrującemi motywy i skutki tych zarządzeń.

Podległe M. S. Z. Urzędy Dyplomatyczne zagranicą winny również nadesłać statuty banków emisyjnych ze wszystkiemi uzupełnieniami, a nadto w możliwie najkrótszym czasie przesłać sprawozdania o ograniczeniach w obrotach dewizowych i o skutkach tych ograniczeń w różnych państwach.

Wszystkie powyższe materjały z dziedziny finansowo-skarbowej niezbędne są dla Ministerstwa Skarbu.

Do nadsyłanych pod adresem Wydziału A. II. Oddz. Org. wydawnictw winien być każdorazowo dołączany oryginalny rachunek za ewentualne koszty nabycia odnośnego wydawnictwa, przyczem wydatkowaną kwotę należy zarachować czasowo na pozycję „Wydatki biurowe“ budżetu Urzędu, a po refundowaniu jej przez Ministerstwo Skarbu, względnie Centralę M.S.Z., zapisać na przychód rzeczonej pozycji budżetowej.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Warszawa, dn. 14/IV 1923 r. Dyrektor Departamentu

92.

K. III-a. 4579.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIZ TURECKICH NA WJAZD DO TURCJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości podległych M. S. Z. Urzędów konsularnych zagranicą, że na wjazd do Turcji wymaganą jest wiza przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Tureckiego, względnie przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego państwa, któremu została powierzona przez Rząd turecki obrona interesów obywateli tureckich.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 24/IV 1923 r. W.-Dyrektor Departamentu.

93.

K. III-c. 4424.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚCIĄGNIĘCIA NALEŻNOŚCI URZĘDÓW KONSULARNYCH OD OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W POLSCE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi Urzędy konsularne, aby przy żądaniu ściągnięcia należności od osób zamieszkałych w Polsce nie podawały wysokości mającej być ściągniętej opłaty stemplowej i konsularnej, lecz stosownie do postanowień okólnika № K. III-c. 12233/22 z dn. 30/XII 1922 r. (Dz. U. M.S.Z. № 1/23) zaznaczały wyłącznie, czy podanie petenta było zaopatrzone w znaczki stemplowe, w jakiej mianowicie wysokości i pozycje Taryfy Konsularnej, w/g których czynności konsularne były spełnione. Mnożnik bowiem, stosowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych do poszczególnych pozycyj Taryfy, jak i opłata stemplowa, jaką osoby zamieszkałe w Polsce mają uiścić za wniesienie podania, podlegają perjodycznym rewizjom, o których Urzędy konsularne nie mogą być zawczasu zawiadomione.

Rzeczywiste wydatki Urzędu konsularnego należy podawać na podstawie wyżej cytowanego okólnika wyłącznie w walucie, w której wydatek nastąpił.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dnia 26/IV 1923 r. Wice-Dyrektor Departamentu.

K. II-b. 1944.

94.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KONFISKAT MAJĄTKÓW OBYWATELI POLSKICH DOKONANYCH PRZEZ B. RZĄD CESARSTWA ROSYJSKIEGO.

Ponieważ cały szereg podległych M.S.Z. Urzędów nadsyła Ministerstwu Spraw Zagranicznych podania obywateli polskich, którzy proszą o zwrot majątków skonfiskowanych im, wzgl. ich przodkom, przez b. rząd carskiej Rosji za udział w powstaniach narodowych w latach 1831 i 1863, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, chcąc zapobiec zbytecznej korespondencji, podaje do wiadomości, że kwestja ewentualnej restytucji tego rodzaju majątków mogłaby się stać aktualną dopiero w razie uchwalenia przez Sejm odpowiedniej ustawy, co dotychczas nie nastąpiło.

Narazie zatem wnoszenie tego rodzaju podań jest bezprzedmiotowem, nie należy ich zatem kierować do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, lecz zwracać petentom z odpowiedniemi wyjaśnieniami.

O ileby sytuacja w tej mierze uległa zmianie, Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie omieszka zawiadomić o tem podległe M. S. Z. Urzędy.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dnia 2/V 1923 r. Wice-Dyr. Departamentu.

K. III-b. 2703.

95.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OFIAR NA RZECZ KOMITETU POMOCY JEŃCOM I REPATRJANTOM.

Powołując się na cyrkularz № 161, przesłany za № K. III-b. 77584 z dn. 6/X 1921 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wobec likwidacji działalności Głównego Komitetu Jeńcom i Repatrjantom przy Sejmie o jaknajszybsze przesłanie do Departamentu Konsularnego (K. III-b.) M.S.Z. wszystkich znajdujących się jeszcze w kasach Konsulatów, złożonych na rzecz powyższego Komitetu ofiar, jak również list dobrowolnych ofiar tak zapełnionych, jak i niezapełnionych.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dnia 6/V 1923 r. Wice-Dyrektor Departamentu

96.

K. III-c. 4453.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIZOWANIA PASZPORTÓW KONDUKTORÓW „C-IE INTERNATIONALE DES WAGONS — LITS ET DE GRANDS EXPRESS — EUROPEENS".

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że paszporty konduktorów Towarzystwa „C-ie Internationale des Wagons — Lits et de Grands Express Europeens" winny być wizowane bezpłatnie.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 6/V 1923 r.

97.

A. I. 2631.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE UDOGODNIEŃ DLA URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH W PENSJONACIE KURACYJNYM W WEJHEROWIE.

Pragnąc umożliwić urzędnikom zajętym w Ministerstwach i władzach centralnych, oraz ich rodzinom, pozbyt letni w zdrowej okolicy po cenach przystępnych, zamierza Starostwo krajowe Pomorskie uruchomić w sezonie bieżącym pensjonat kuracyjny w Wejherowie na Pomorzu. Na pensjonat przeznacza się dwa pawilony Krajowych Zakładów Opieki społecznej, położonych o 1 klm. od stacji kolejowej i miasta powiatowego Wejherowa w lesistej okolicy (około godziny jazdy pociągiem od Gdyni).

W każdym z tych pawilonów jest kilkanaście większych lub mniejszych pokojów mieszkalnych, kompletnie umeblowanych (z pościelą i.t.d.), które mogą być wynajmowane bądź to pojedyńczo, bądź po 2 do 3 razem, (np. salonik i 2 pokoje sypialne), oraz sale jadalne i salon z fortepianem do wspólnego użytku kuracjuszy. Łazienki, wodociągi i gazowe oświetlenie.

Cena za mieszkanie z całem utrzymaniem i obsługą wynosić będzie około 20 do 30 kg. żyta dziennie, zależnie od wielkości pokoju i sezonu. Do użytku kuracjuszy ogród przyległy do pawilonów, oraz park i las zakładowy. Na żądanie opieka lekarska przez zakładowego lekarza.

Zgłoszenie przyjmuje Dyrekcja Krajowych Zakładów Opieki Społecznej w Wejherowie. Sezon od 1 maja do końca września.

Ponieważ w pawilonach pomieścić można nie więcej, jak 40 osób, wskazane jest mieszkanie zawczasu zamawiać.

Za Ministra
(—) *Zbyszewski*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 9/IV 1923 r.

98.

A. II. 464.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, co następuje:

1. Biura Konsulatu Honorowego w Montevideo mieszczą się przy ul. Calle Brandzen 2282.

2. Biura Konsulatu Honorowego w Santiago de Chile przy ul. Calle Moneda 1938.

3. Biura Konsulatu Honorowego w Asuncjon przy ul. Calle 15 de Agosto 225.

Warszawa, dnia 13/IV 1923 r.

99.

A. I. 2781.

RUCH SŁUŻBOWY

ZA KWIECIEŃ 1923 R. W CENTRALI M. S. Z. I NA URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Dzierżykraj-Morawski Kajetan, Wicedyrektor w M. S. Z., — radcą legacyjnym I kl. i zastępcą Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, z dniem 15 kwietnia 1923 r.

Szembek Aleksander, Komisarz graniczny do spraw polsko-niemieckich w Poznaniu — Naczelnikiem Wydziału w M. S. Z. z dniem 15 maja 1923 r.

de Rosset Stanisław, pomocnik referenta na próbnej służbie w M.S.Z.— pomocnikiem referenta w VIII stopniu służbowym, z dniem 15 kwietnia 1923 r.

Hoinko Tadeusz, Naczelnik kancelarji na próbnej służbie w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago — Naczelnikiem kancelarji w VIII st. sł. tamże, z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Kwiecińska Izabela, urzędniczka X stopnia służbowego na próbnej służbie w M. S. Z. — sekretarką w IX stopniu służbowym, z dniem 15 kwietnia 1923 r.

Munch Peter, honorowym agentem konsularnym R. P. w Kolging.

Dr. Cieślewski Fryderyk, sekretarz konsularny I klasy w Wiedniu— tytularnym Wicekonsulem.

PZYJĘCI NA PRÓBNĄ SŁUŻBĘ:

Kowalski Bronisław, praktykant bez poborów w M. S. Z. — na okres roczny w charakterze pomocnika referenta w VIII st. sł. z dniem 1 maja 1923 r.

Mauren Hugon, urzędnik kontraktowy Konsulatu R. P. w Essen — na służbę prowizoryczną w charakterze starszego kancelisty w IX st. sł. tamże, z dniem 1 maja 1923 r.

Piechocki Jan, urzędnik kontraktowy Konsulatu R. P. w Essen — na służbę prowizoryczną w charakterze starszego kancelisty w IX st. sł. tamże, z dniem 1 maja 1923 r.

PRZENIESIENI:

Sienkiewicz Henryk Józef, referent prasowy Poselstwa R.P. w Paryżu — do Centrali M. S. Z., z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Ostrowski Jerzy, sekretarz konsularny II kl. w Konsulacie R. P. w Pradze — do Centrali M.S.Z., z dn. 15 kwietnia 1923 r.

Kubisz Józef, sekretarz konsularny I kl. w Konsulacie R.P. w Pittsburghu — do Konsulatu Generalnego R. P. w Chicago, z dniem 20 kwietnia 1923 r.

Frankowski Feliks, sekretarz leg. I kl. w Poselstwie R.P. w Kopenhadze — do Poselstwa R. P. przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie, z dniem 1 maja 1923 r.

Skrzyński Ignacy, sekretarz legac. I kl. przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie — do Poselstwa R.P. Londynie, z dniem 1 maja 1923 r.

de Rosset Stanisław, pomocnik referenta w M. S. Z. — do Konsulatu R. P. w Jerozolimie z tytułem sekretarza legac. II klasy, z dniem 1 maja 1923 r.

Nowicki Zygmunt, urzędnik VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Wiedniu — do Centrali M. S. Z., z dniem 15 maja 1923 r.

Benis Adam, sekretarz leg. II kl. w Poselstwie R. P. w Paryżu — do Centrali M. S. Z., z dniem 1 czerwca 1923 r.

Dr. Schimitzek Stanisław, referent w M. S. Z., — do Poselstwa R.P. w Paryżu w charakterze sekretarza legac. II kl., z dniem 1 czerwca 1923 r.

Potemkowski Hieronim, Naczelnik kancelarji Delegacji R.P. w Konstantynopolu — do Centrali M. S. Z., z dniem 1 czerwca 1923 r.

Linda-Lipaczyński Czesław, pomocnik referenta, pełniący obowiązki urzędnika kontr. w Konsulacie R. P. w Zagrebiu — do Wydziału Konsularnego Delegacji R. P. w Konstantynopolu z tytułem sekr. konsul. II kl., z dniem 1 czerwca 1923 r.

ZWOLNIENI:

Rosen Jan H., pomocnik referenta na służbie próbnej w M. S. Z. na własną prośbę, z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Załuskowa Gabrjela, kancelistka na prow. służbie w Poselstwie R.P. w Moskwie—na własną prośbę, z dnia 1 kwietnia 1923 r.

Pakielewicz Janina, urzędniczka VIII st. sł. w M. S. Z., na własną prośbę, z dniem 1 maja 1923 r.

Chrząszczewska Celina, urzędniczka X st. sł. na próbnej służbie w M. S. Z., z dniem 1 maja 1923 r.

Jaroszyńska Matylda, urzędniczka kontraktowa w M.S.Z., na własną prośbę, z dniem 1 maja 1923 r.

Dolewska Elżbieta, urzędniczka X st. sł. na próbnej służbie w M. S. Z., z dniem 1 czerwca 1923 r.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-BIBLJOTECZNY M. S. Z. TEL. 413-73.

CENA NUMERU MKP 1000

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego

Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.